

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2018. október 17.*

„Előzetes döntéshozatal – Jogszabályok közelítése – Dohánytermékek gyártása, kiszерelése és értékesítése – 2014/40/EU irányelv – A szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának tilalma – A »rágódohány« és a »szájon át fogyasztott dohánytermék« fogalma – Apróra vágott dohányból álló paszta (Thunder Chewing Tobacco) és apróra vágott dohánnyal töltött, likacsos szerkezetű cellulóz zacskós kiszерelés (Thunder Frosted Chewing Bags)»

A C-425/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Bajorország közigazgatási felsőbírósága, Németország) a Bírósághoz 2017. július 14-én érkezett, 2017. július 11-i határozatával terjesztett elő

a **Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG**

és

a **Stadt Kempten**

között,

a **Generalstaatsanwaltschaft Bremen**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: E. Regan, az ötödik tanács elnöke, a hatodik tanács elnökeként eljárva, C. G. Fernlund és S. Rodin (előadó) bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG képviselőjében A. Mayer Landesanwalt,
- a Stadt Kempten képviselőjében C. Hage, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

- a Landesanwaltschaft Bayern képviselőjében P. Hahn Rechtsanwalt,
- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, J. Pavliš és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,
- a dán kormány képviselőjében J. Nymann-Lindegren, M. Wolff és P. Ngo, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviselőjében G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou és E. Chroni, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében C. Hödlmayr és J. Tomkin, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a tagállamoknak a dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiszerezésére és értékesítésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről és a 2001/37/EK irányelv hatályaon kívül helyezésétől szóló, 2014. április 3-i 2014/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 127., 1. o.; helyesbítések: HL 2015. L 150., 24. o.; HL 2016. L 40., 16. o.) 2. cikke 6. és 8. pontjának értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG és a Stadt Kempten (Kempten város, Németország) között annak tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, hogy e társaságnak megtiltották a füst nélküli dohánytermékek német piacon való forgalmazását.

Jogi háttér

- 3 A 2014/40 irányelv (32), (34) és (35) preambulumbekkezdése szerint:
„(32) A [tagállamoknak a dohánytermékek címkézésére és az egyes szájon át fogyasztott dohányfajták árusításának tilalmára vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló, 1989. november 13-i] 89/622/EGK tanácsi irányelv [(HL 1989. L 359., 1. o.)] [...] megtiltotta egyes szájon át fogyasztott dohánytermékek értékesítését a tagállamokban. A [tagállamoknak a dohánytermékek gyártására, kiszerezésére és árusítására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló, 2001. június 5-i] 2001/37/EK [európai parlamenti és tanácsi irányelv [(HL 2001. L 194., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 147. o.) megerősítette ezt a tilalmat. [Az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozási feltételeiről és az Európai Uniót létrehozó szerződések módosításairól szóló okmány (HL 1994. C 241., 21. o. és HL 1995. L 1., 1. o.)] 151. cikke felhatalmazza [a Svéd Királyságot], hogy eltérjen e tilalomtól. A szájon át fogyasztott dohánytermékek árusításának tilalmát fenn kell tartani annak megakadályozása érdekében, hogy az Unióba ([a Svéd Királyságtól] eltekintve) olyan termék kerülhessen, amely függőséget okoz és káros hatást gyakorol az egészségre. Más füst nélküli dohánytermékek esetében, amelyeket nem tömegpiacra gyártanak, a szigorú címkézési rendelkezések és az összetevőkre vonatkozó bizonyos rendelkezések megléte elegendőnek tekinthető ahhoz, hogy e termékek a piacon ne terjedjenek túl hagyományos felhasználásuk keretein.

[...]

(34) Valamennyi dohánytermék képes halált, betegséget és fogyatékoságot okozni, és gyártásukat, forgalmazásukat és fogyasztásukat szabályozni kell. Fontos ezért, hogy az új dohánytermék-kategóriák tekintetében figyelemmel kövessük a fejleményeket. Az új dohánytermék-kategóriák tekintetében értesítési kötelezettséget kell előírni a gyártók és az importőrök számára, a tagállamok ezen új termékek betiltására vagy engedélyezésére vonatkozó hatáskörének sérelme nélkül.

(35) Az egyenlő feltételek biztosítása érdekében azon új dohánytermék-kategóriáknak, amelyek ezen irányelv dohánytermékeként határoz meg, meg kell felelniük az ezen irányelvben előírt követelményeknek.”

4 A 2014/40 irányelv „Fogalommeghatározások” címet viselő 2. cikke előírja:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

4. »dohánytermék«: fogyasztható termék, amely akár csak részben is – géntechnológiával módosított vagy módosítatlan formában – dohányt tartalmaz;

5. »füst nélküli dohánytermék«: olyan dohánytermék, amelynek a felhasználása nem jár égési folyamattal, beleértve a rágódohányt, a tüszentésre szolgáló dohányterméket és a szájon át fogyasztott dohányterméket;

6. »rágódohány«: kizárólag rágásra szánt, füst nélküli dohánytermék;

[...]

8. »szájon át fogyasztott dohánytermék«: a belélegzésre vagy rágásra szánt dohánytermékeken kívül minden szájon át való használatra szánt, teljes egészében vagy részben dohányból készült, porított vagy szemcsés, illetve e formák bármely kombinációja révén előállított dohánytermék, különösen a zacskóban vagy likacsos szerkezetű zacskóban kiszerelt dohánytermék;

[...]

14. »új dohánytermék-kategóriák«: olyan dohánytermék,

a) amely nem tartozik az alábbi kategóriák egyikébe sem: cigaretta, cigarettadohány, pipadohány, vízpipadohány, szivar, szivarka, rágódohány, tüszentésre szolgáló dohánytermék vagy szájon át fogyasztott dohánytermék; és

b) amelyet 2014. május 19. után hoznak forgalomba;

[...]”

5 Az említett irányelv „Szájon át fogyasztott dohánytermékek” címet viselő 17. cikke előírja:

„A tagállamok [az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság] csatlakozási okmánya 151. cikkének sérelme nélkül megtiltják a szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazását.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 6 A Günter Hartmann Tabakvertrieb németországi székhelyű társaság, amely különböző dohánytermékeket importál Németországba, amelyeket a német piacon értékesít, és amelyek közt megtalálhatók többek között a Dániában bejegyzett V2 Tobacco A/S társaság által gyártott „Thunder Chewing Tobacco” és „Thunder Frosted Chewing Bags” elnevezésű termékek.
- 7 A Bayerisches Landesamt für Gesundheit und Lebensmittelsicherheit (bajorországi egészségügyi és élelmiszer-biztonsági hivatal, Németország) a 2014. szeptember 18-i állásfoglalásában elemezte a német piacon a Günter Hartmann Tabakvertrieb által forgalmazott „Thunder Frosted Chewing Bags” terméket, és arra a megállapításra jutott, hogy e termék összetételéből, állagából és felhasználásának módjából következően tiltott dohányterméknek minősül, mivel azt a szívástól és rágástól eltérő, szájon át való fogyasztásra szánták.
- 8 A 2014. november 19-i és 2014. november 26-i állásfoglalásában az említett hivatal megállapította, hogy ugyanez érvényes a „Thunder Wintergree Chewing Tobacco” és a „Thunder Original Chewing Tobacco” termékekre is.
- 9 Ezt követően a Stadt Kempten (Kempten város, Németország) a 2014/40 irányelvet átültető német törvény alapján elfogadott 2014. október 13-i és 2015. január 15-i határozatokkal megtiltotta a Günter Hartmann Tabakvertriebnek a „Thunder Chewing Tobacco” és „Thunder Frosted Chewing Bags” termékek forgalmazását.
- 10 E társaság a Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (bajor közigazgatási bíróság, Augsburg, Németország) előtt indított keresetekben vitatta e határozatokat. E bíróság 2015. július 28-án a két kereset tárgyában tárgyalást tartott, amelynek keretében maga vizsgálta meg az említett dohánytermékeket, valamint a hagyományos rágódohánytermékeket és „snus” típusú terméket.
- 11 A 2015. július 28-i ítéletével a Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (bajor közigazgatási bíróság, Augsburg) megsemmisítette a Kempten város által a „Thunder Chewing Tobacco” vonatkozásában hozott határozatát, úgy ítélve meg, hogy mivel rágásra szánt dohánytermékről van szó, az forgalomba hozható.
- 12 E bíróság e tekintetében többek között megállapította, hogy pusztán az a körülmény, hogy a „Thunder Chewing Tobacco” termék új terméknek minősül és eltér a hagyományos rágásra szánt dohánytermékektől, nem indokolja a forgalmazás megtiltását. Ugyanis annak megállapítása érdekében, hogy valamely terméket rágásra szántak-e, a termék objektív értékelésére, nem pedig a gyártó által nyújtott tájékoztatásra vagy a fogyasztók véleményére kell támaszkodni. Márpedig azon vizsgálatból következően, amelyet maga az említett bíróság folytatott le, a szóban forgó dohánytermék olyan termék, amelyet rágni lehet. Az említett bíróság megállapította, hogy miután a terméket egy pohár vízbe tették, abból a tárgyalás végére még mindig maradt egy összefüggő anyagdarab, amely ellenállt a nyomásnak, anélkül hogy szétmorzsolódott volna. Ezzel szemben az ömlesztett „snus” gyorsan feloldódik a vízben, és lent marad a pohár alján. A „Thunder Chewing Tobacco” terméke ily módon ellenáll a fogak által kifejtett mechanikus erőhatásnak, ugyanakkor a dohánytermék összetevőinek kioldódása érdekében bizonyos mértékben szükség van ilyen cselekvés kifejtésére.
- 13 Ezzel szemben a „Thunder Frosted Chewing Bags” termék tekintetében a Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (bajor közigazgatási bíróság, Augsburg) a 2015. július 28-i ítéletével elutasította a Günter Hartmann Tabakvertrieb által benyújtott keresetet, megállapítva többek között, hogy nagyon apróra vágott, inkább szemcsés állagú dohánytermékről van szó, amelyet cellulóz zacskóba csomagolnak, és amely nem áll ellen a fogak által kifejtett mechanikus erőhatásnak, és összetevőinek kioldódása érdekében nincs szükség ilyen cselekvés kifejtésére. E bíróság szerint ugyanis nem szánhatnak rágásra valamely dohányterméket kizárólag arra tekintettel, hogy annak megjelenési formája, amely független magától a dohányterméktől, alkalmassá teszi e terméket a rágásra.

- 14 Mind a Günter Hartmann Tabakvertrieb, mind Kempten város fellebbezést nyújtott be a Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (bajor közigazgatási bíróság, Augsburg) által hozott említett ítéletekkel szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 15 E bíróság megállapította, hogy a 2014/40 irányelv nem határozza meg, hogy ezen irányelv 2. cikkének 8. pontja értelmében milyen körülmények között szánnak rágasra valamely dohányterméket, és hogy az alapeljárásban több különböző értelmezést terjesztettek elő, anélkül hogy azok közül bármelyik egyértelműen elsőbbséget élvezhetne a többivel szemben.
- 16 E körülmények között a Bayerischer Verwaltungsgeschichtshof (Bajorország közigazgatási felsőbírósága, Németország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a [2014/40] irányelv 2. cikkének 8. pontját, hogy »rágásra szánt dohánytermékeken« kizárólag a hagyományos értelemben vett rágódohánytermékeket kell érteni?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a [2014/40] irányelv 2. cikkének 8. pontját, hogy a »rágásra szánt dohánytermékek« fogalma egyet jelent az irányelv 2. cikkének 6. pontja értelmében vett »rágódohánnyal«?
- 3) Azon kérdés szempontjából, hogy valamely dohánytermék a [2014/40] irányelv 2. cikkének 8. pontja értelmében »rágásra szánt«-e, a termékre vonatkozó objektív szempontot kell-e tekintetbe venni, nem pedig a gyártó tájékoztatását vagy a fogyasztók általi tényleges használatot?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a [2014/40] irányelv 2. cikkének 8. pontját, hogy a rágásra szánt jelleg megköveteli, hogy a dohánytermék állagát és szilárdságát tekintve objektíve rágásra alkalmas, és hogy a dohánytermék rágása a termék összetevőinek kioldódásához vezet?
- 5) Úgy kell-e értelmezni a [2014/40] irányelv 2. cikkének 8. pontját, hogy valamely dohánytermék »rágásra« szánt jellegéhez további feltételként szükséges, de elégséges is, ha a fogakkal vagy a nyelvvel a dohánytermékre kifejtett könnyű, ismétlődő nyomás a termék több összetevőjét oldja ki annál, mint amikor a terméket csupán a szájban tartják?
- 6) Avagy szükséges-e a »rágásra szánt« jelleghez, hogy a pusztán szájban tartás vagy a szopogatás ne vezessen az összetevők kioldódásához?
- 7) Megteremtheti-e a dohánytermék »rágásra« való alkalmasságát a 2014/40/EU irányelv 2. cikkének 8. pontja értelmében a feldolgozott dohányon kívüli kiserelési forma, mint például a cellulózzacsokó is?»

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 17 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy miként kell értelmezni a 2014/40 irányelv 2. cikkének az ezen irányelv 2. cikke 6. pontjával összefüggésben értelmezett 8. pontja értelmében vett »rágásra szánt dohánytermékek« fogalmat annak értékelése körében, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló füst nélküli dohánytermékek a szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának az említett irányelv 17. cikkében foglalt tilalma alá esnek-e.

- 18 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem szöveggörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd ebben az értelemben: 2016. június 22-i Thomas Philipps ítélet, C-419/15, EU:C:2016:468, 18. pont; 2017. július 26-i Jafari ítélet, C-646/16, EU:C:2017:586, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 19 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2014/40 irányelv 17. cikke értelmében a tagállamok az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozási okmánya 151. cikkének sérelme nélkül megtiltják a szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazását.
- 20 E dohánytermékeket ezen irányelv 2. cikkének a 8. pontja mint „a belelegzésre vagy rágásra szánt dohánytermékeken kívül minden szájon át való használatra szánt, teljes egészében vagy részben dohányból készült, porított vagy szemcsés, illetve e formák bármely kombinációja révén előállított dohányterméket, különösen a zacskóban vagy likacsos szerkezetű zacskóban kiszerelt dohányterméket” határozza meg.
- 21 Ami a rágódohányt illeti, amely ily módon, e rendelkezés értelmében a szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának az említett irányelv 17. cikkében foglalt tilalman kívül esik, azt az ugyanezen irányelv 2. cikkének 6. pontja úgy határozza meg, mint „kizárólag rágásra szánt, füst nélküli dohánytermék”.
- 22 E tekintetben, ellentétben az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés mögött húzódó feltevessel, a „rágásra szánt dohány” 2014/40 irányelv 2. cikkének 8. pontja értelmében vett fogalma nem különböztethető meg az ezen irányelv 2. cikkének 6. pontja szerinti „rágódohány” fogalmától. Ugyanis mivel e termék meghatározására kifejezetten ez utóbbi rendelkezésben kerül sor, semmi nem utal arra, hogy ez a meghatározás nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor az említett irányelv 2. cikke (8) bekezdése szerinti „[...] rágásra szánt dohánytermék[ekről]” van szó.
- 23 Ami ezt követően a szóban forgó rendelkezések célját illeti, emlékeztetni kell arra, először is, hogy a 2014/40 irányelv annak 1. cikke értelmében kettős célt követ, nevezetesen a dohány- és a kapcsolódó termékek belső piaca zavartalan működésének elősegítése, az emberi egészség védelmének magas szintjét alapul véve, különös tekintettel a fiatalok egészségének védelmére (2016. május 4-i Philip Morris Brands és társai ítélet, C-547/14, EU:C:2016:325, 171. pont; 2016. május 4-i Lengyelország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-358/14, EU:C:2016:323, 80. pont).
- 24 Ami közelebbről a szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának az említett irányelv 17. cikkében foglalt tilalma célját illeti, meg kell jegyezni, hogy ezt a tilalmat a dohánytermékek címkézésére és az egyes szájon át fogyasztott dohányfajták árusításának tilalmára vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 89/622/EGK irányelv módosításáról szóló, 1992. május 15-i 92/41/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 158., 30. o.) vezette be.
- 25 Márpedig a 92/41 irányelv preambulumbekkezdéseiből az következik, hogy az említett irányelvet, amelyet ezután az e területen ezen irányelvet követően elfogadott jogi aktusok megerősítettek és átvettek, és amely jogi aktusok közül az utolsó a 2014/40 irányelv volt, különösen annak a tényleges kockázata indokolta, amelyet a szájon át fogyasztható új dohánytermékek jelentenek a tagállamok piacán, különösen a fiatalokra nézve, figyelemmel e termékek által a fogyasztók e csoportjára gyakorolt különös vonzóerőre, ami ily módon korai nikotinfüggőséghez vezet.
- 26 Ugyanakkor az uniós jogalkotó megállapította, hogy eltérő bánásmódot kell biztosítani azon más füst nélküli dohánytermékek tekintetében, amelyek „hagyományos” dohánytermékeknek minősíthetők, mint a rágódohány, figyelembe véve különösen, hogy abból hiányzik az újszerűség, és az nem vonzó a fiatalok számára (lásd ebben az értelemben: 2004. december 14-i Swedish Match ítélet, C-210/03, EU:C:2004:802, 66. pont).

- 27 Márpedig jóllehet a szájon át fogyasztható dohánytermékek tilalmára az ilyen felhasználásra szánt új dohánytermékek, konkrétan a „snus” típusú termékek piacon való megjelenése miatt került sor, ebből nem lehet arra következtetni, hogy valamely olyan termék újszerűsége vagy – épp ellenkezőleg – „klasszikus” vagy „tradicionális” jellege, mint amelyre a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban hivatkozik, a 2014/40 irányelvnek az ezen irányelv 2. cikke 8. pontjával összefüggésben értelmezett 17. cikke értelmében önmagában meghatározó lenne valamely termék szájon át való használatra szánt dohányterméknek minősítése szempontjából.
- 28 Ugyanis amint azt a főtanácsnok az Arnold André ügyben (C-434/02, EU:C:2004:487) ismertetett indítványának a 31. pontjában megállapította, a szóban forgó rendelkezések nem hagyományos és nem hagyományos termékek között tesznek különbséget, hanem a kívánt fogyasztás határozza meg a különbséget.
- 29 Végül meg kell jegyezni, egyrészt, hogy a szájon át fogyasztható dohánytermékek forgalmazásának a 2014/40 irányelv 17. cikkében foglalt tilalma többek között a „snus” típusú szopogatós dohányra is vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Dánia ítélet, C-468/14, nem tették közzé, EU:C:2015:504, 24. és 25. pont), mivel e termék úgy írható le, mint „apróra őrölt vagy vágott, ömlesztve vagy kis kiszerezésű zacskókban árusított, az íny és az ajak közé helyezve fogyasztható dohány” (2004. december 14-i Arnold André ítélet, C-434/02, EU:C:2004:800, 19. pont).
- 30 Másrészt mind a 2014/40 irányelv 2. cikkének az ezen irányelv 2. cikke 6. pontjával összefüggésben értelmezett 8. pontja szövegösszefüggéseiből, mind pedig annak céljából az következik – amint az a jelen ítélet 19–26. pontjából, különösen pedig az előbbi rendelkezés eltérést engedő jellegéből kitűnik –, hogy a „rágásra szánt dohánytermékek” fogalmát megszorítóan kell értelmezni, oly módon, hogy az nem foglalhatja magában a „snus” típusúhoz hasonló szopogatós dohánytermékeket.
- 31 Ugyanis, amint azt az Európai Bizottság megjegyzi, a 2014/40 irányelv előkészítő munkálataiból az következik, hogy a „rágódohány” fogalmára vonatkozó, az ezen irányelv 2. cikke 6. pontjában szereplő meghatározásnak a „kizárólag” határozószóval történő kiegészítésével az uniós jogalkotó pontosítani kívánta e fogalmat annak érdekében, hogy korlátozza a szájon át fogyasztott dohánytermékekre vonatkozó tilalom kijátszásának a lehetőségeit, amelyek révén ismétlődő jelleggel megkísérlik a „snus” típusú dohánytermékek „rágódohány” elnevezés alatt való forgalomba hozatalát.
- 32 Ebből következően csak azok a termékek minősülhetnek a 2014/40 irányelv 2. cikkének 8. pontja értelmében vett „rágásra szánt dohánytermékek[nek]”, amelyeket csak rágás útján lehet megfelelően elfogyasztani, vagyis amelyek fő összetevői csak a rágás hatására oldódnak ki a szájban.
- 33 Ezzel szemben nem minősülhet ilyen terméknek az olyan dohánytermék, amelyet, noha szintén el lehet rágni, lényegében szopogatósra szántak, azaz olyan termék, amelyet elegendő a szájba helyezni, hogy ott annak fő összetevői kioldódjanak.
- 34 Az alapügyben szóban forgó termékeket illetően emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikk keretében a Bíróság nem jogosult arra, hogy az uniós jogi szabályokat egy meghatározott ügyre alkalmazza, hanem csak arra, hogy az Unió intézményei által hozott szerződések és aktusok értelmezéséről döntsön (2001. május 10-i Veedfald ítélet, C-203/99, EU:C:2001:258, 31. pont; 2005. október 6-i MyTravel ítélet, C-291/03, EU:C:2005:591, 43. pont).
- 35 Következésképpen a nemzeti bíróság feladata, hogy az alapügyben szóban forgó termékek valamennyi releváns objektív jellemzőjére, így az összetételükre, állagukra, megjelenési formájukra és – adott esetben – a fogyasztók által való tényleges felhasználásukra tekintettel megállapítsa, hogy azokat csak rágás útján lehet-e megfelelően fogyasztani.

- 36 A fenti megállapításokra tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2014/40 irányelv 2. cikkének az ezen irányelv 2. cikke 6. pontjával összefüggésben értelmezett 8. pontját úgy kell értelmezni, hogy csak azok a dohánytermékek minősülnek az e rendelkezés értelmében vett rágásra szánt dohánytermékeknek, amelyeket csak rágás útján lehet megfelelően elfogyasztani, aminek a megállapítása az érintett termékek valamennyi releváns objektív jellemzőjére, így az összetételükre, állagukra, megjelenési formájukra és – adott esetben – a fogyasztók által való tényleges felhasználásukra tekintettel a nemzeti bíróság feladata.

A költségekről

- 37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

A tagállamoknak a dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiszerezésére és értékesítésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről és a 2001/37/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 3-i 2014/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének az ezen irányelv 2. cikke 6. pontjával összefüggésben értelmezett 8. pontját úgy kell értelmezni, hogy csak azok a dohánytermékek minősülnek az e rendelkezés értelmében vett rágásra szánt dohánytermékeknek, amelyeket csak rágás útján lehet megfelelően elfogyasztani, aminek a megállapítása az érintett termékek valamennyi releváns objektív jellemzőjére, így az összetételükre, állagukra, megjelenési formájukra és – adott esetben – a fogyasztók által való tényleges felhasználásukra tekintettel a nemzeti bíróság feladata.

Aláírások